A' M. Vásárhelyi Kollegyomról mint Anyától
Kupresz - Koszorú
El felejthetetlen Kedves fiá Sírjára.

Század-virága esti harmattal telé meg vala az utána jövő égi Szellők között, míg az utolsó is beljött —: 's midőn az Anya nem találva többé a' földön, nedves Szemmel ~~az égre~~ tekint az egen, ~~ott~~ lantba szóllal-meg a' puszta „Öröm-könnyekkel sírj, hogy „olyan fiad volt! 's azokkal öntözd a' rád „bízott kaptzalag, töréking seregekbe ültetett „örökkévalóság-virágait, hogy a' kit „keressz, több szerentsén ~~meg~~ találd meg, 's „több ilyeket méltasson az ég a' földi „plánta oskolából felső kertébe át-venni. „Tartsd-meg az eredetijéhez méltó művész„től írt képet; 's bár az idők' vihara „azon is átment, mutassd meg a' jövendő„nek azt a' mi a' romokból is kinéz — „'s ha ezen példán a' sors' nyilai a' formá „külsején maradnak, a' benne képző belső „a' felső napfényre bélyeg nélkül jött ki — „'s az egyből kép-tár lészend —

N. Tő Tiszt. A. J a' helvét-hitű erdélyi Anyaszentegyház Superintendense, M.-Dellőn született volt 1767ben Febr. 22dikén: Szép [illegible] mikor nem a' hely az embert, hanem az ember nemesíti a' helyet; mint egy kis makk, mikor gyökér-lábbal a' földhez fogódzva ág-karokkal eget ölel, az addig számba se vett helyet ki-tűnővé teszi —

Ez is olly kicsiből nevelt olly nagyra, 's a' mi legritkább, nagyravágyás nélkül, csupán a' Gondviselés' rendelésére figyelvén, hogy mindenkor azt a' kört, melyet akkor írt elébe, híven ~~[illegible]~~ töltse be.

A' M.-Vásárhelyi Kollegyomba jővén — végig ki-tűnő tanulása felsőbb kis főkkor vivé, melyeknél Jénában 's azután Göttingában 3 év alatt elejétől fogva folytonos forgalom által ~~[illegible]~~ ~~[illegible]~~ növekedött ~~[illegible]~~, hogy lejötével csak rövid ideig Szárombercki papság 's Vásárhelyi Káplánság után Professor, végre Püspök lett, ő Felségétől nemesi 's Consiliariusi rangra méltattatva —

BF. 166/1v

De mind ennekfelette a' mostani idö-ben oly ritka például nem csak szüleit holtokig leg-gyöngédebben ápolta, hanem az erkölcs' dolgára nézve is hasonló volt azon nemes ágyal oltott élö-fához, mely azon földre, melyből felnött, gyümölcsöt ágaival tér-vissza — ; nem csak ugy mint tanitó, gazdag kamattal adta vissza a' mit vett volt — hanem kiterjedett háza mellett is feles tökit hagyva

Sör végtére még számos vevén hála adósságáról, N. tudos Professor kováksai Sándornak különösön sok a köszönhetem, sorsára, melyet már nem is tudott más, oszlopot emelt.

'S hálás fiu volt: nem csak az Vdk parancsban igért hosszu élettel, hanem hasonlag tisztelő kép házi-néppel áldatott meg, melyben ritka atyai öröme is nyujtotta a haramn túl életét — N'ki a' Szent kötelességét teljesitette, kincse van nyolcz napjaira is — De hazánk kivül-is köz tisztelettel viselte végig ad virság' ékes koronáját — 'S ez-is még szebben fénlett, mint naplemente a' csillag az egen; midőn az idők viszontagságá egyszerre leverkezette a' kevencse áldásaiból, melyek mindennek a' magáét megadó, péltevö 's adakozó szív mellett, bölcsen rendelő életéből folytak reá — ritka például látszott, hogy az Isten nem adott a' kevesének olyan nyilat, mely a' lelket érje — 's mind többet veken el a' szép lélekről, annál inkább látszik meg, mint a' szépségét a' fel emelő fatyollal —

Sör [illegible] évig ütötten is mindig ép ékkel volt 's nyugodtan türt — 's az omladékak között ki-kikelő lélek várta a' kö segitö angyalt. 'S nem is Párca vágta el a' fonalat; végig le fejlödött: nem halál, hanem azon diadalo vett életnek gyözelem-kapuján dicsöbb mezött ár-vitt folyzatása —

Egy nyiló tavasz virágában csak egy tál' reménye veszt el: s' a egy teljesen virágzott 's megérve a' jövendöre — ; ... nak vette a' mi ... formát — : hogy ... legyen, a' ki ... Istenröl a' földö... körében maradv... vissfélés élete ir... rang, koporsonk... minket a' felső... nyugodtan me... tám által, ha... tehettük, almu... helye. kellett — kellett annyi... sok itt fejthe... dog lelkét' tár... testvérek' Szent... sőbb világnak... geit tämelni ...

Azon el teljesített ... kesereg, mi el... 'S ugyan azon ... mindnyájunknak ... mell-képül el...

Hálákat adu... áldotta meg, ho... kevesebben hive... érve, nem volt... kellett vetkezni... szárnyal emel... Anya-föld ... 'S a' túl világ... az itt sírók... neki a' föld k... hir pályája ... metőbe késive... jelentve ...

Az a' kérésem: hogy

B.F. 166/2

gott 's megérve élet-termé'e maradtok
a' jövendőre — 's ha a' művész magá-
nak veszi a' mit örökre, meghagyja a'
formát —: hogy több ilyen ~~kiüljön~~
legyen, a' ki tanubizonyságot tegyen
Istenről a' földön — 's mindőn a' maga
körében maradva, az ~~tegye~~ tévé a' mit a' Gond-
viselés elébe írt; mikor a' halotti ha-
rang, koporsónkat a' temetőbe kisérve
minket a' felsőbb templomba híve,
nyugodtan menjünk a' halál' árnyé-
kain által, hálákat adni, hogy meg-
tehettük, a' mit ezen további kiszabott
helyen kellett —, 's megtudni, miért
kellett annyit tűrni itt — megérteni
sok itt fejthetetlen titokat — 's a' bol-
dog lelkek' társaságában az Atya 's
testvérek' szent-egysége üdvében, a' fel-
sőbb világnak itt megfoghatatlan szépsé-
geit bámulni —

~~Azon el felejthetetlen fiúban, kiért az Anya
kesereg; mi elfelejthetetlen Atyát siratunk;
's ugyan azon fiú, ki az Anyai szívnek mell-képe,
mindnyájunknak szívünk' utolsó verésig marad
mell-képül elfelejthetetlen kedves Atyánk —
Hálákat adunk! hogy az Isten őtet oly kegyelemmel
áldotta meg, hogy kirendelt körit betöltötte, 's a' pálya' végére
kevesebben hiven többre bírhatta —: 's ki
érve, nem volt hová menni tovább a' földön — 's a' pipa-redőkből
kellett vonatkozni a' polgári élet őrözetéből —
szárnyal emelkedni a' felsőbb mezőre — Eljött az
Anya-föld 9dik honapja (egykor ez Urnak víve),
's a' túl világi fiúk mosolyognak az itt siratottnak —;
az itt sírók csak azon kevés port látva, melyet
neki a' föld kölcsön adott volt, 's bár sokáig viselte,
hír pályája elég jól kamatolt, 's most D. A. h. a' te-
metőbe kisérve vissza adunk. Melynek alamizsnáját ismerem
jelentve ——~~

Arra kérem: hogy az igazítás velem egyszerűleg essék.

BF. 166/2v